

NÚM. 65 • ANY XVI • OCTUBRE 2000

Butlletí dels Lluisos

Festa Major d'Horta 2000. Titelles a la plaça Bacardí.
Foto Francis Páez.

**CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA**

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9
08031 Barcelona
Tel. 93 427 73 27

e-mail: lluisos@telepolis.com
<http://club.telepolis.com/lluisos>

Ha començat un nou curs

És d'esperar que tots heu tingut unes bones vacances, que heu gaudit dels viatges, del descans, i que, com dèiem al BUTLLETÍ anterior, hàgiu carregat les piles. Car és hora de començar el nou curs amb empena i amb molts projectes, i convé que tingueu ganes de participar en totes les activitats del Centre i de les seves Seccions.

Que els Lluïsos siguin per al barri un punt de referència, de convivència i de saber fer; que es noti que hi ha vida activa en la nostra Entitat i, sobretot, que aquesta vida la sapiquem transmetre als nostres companys i socis a través d'una actitud de plena participació, col·laboració i respecte per les nostres coses, la nostra identitat com a membres del Centre Parroquial..., en el tracte entre nosaltres..., a les activitats que desenvolupem... i a les instal·lacions de què gaudim, que, possiblement, són petites si tenim en compte el nombre de socis i seccions, però, si seguim

les normes establertes i posem bona voluntat, tots podrem disfrutar de tot el que tenim i totes les coses que s'organitzen, per fer dels Lluïsos un lloc atractiu i de sana convivència.

Benvinguts, doncs, al nou Curs 2000-2001! Que sigui profitós per a tothom i que, sobre tot, el gaudim *a tutti pleni* amb les nostres activitats. Endavant!

Ah!, un prec... Quan fem actes institucionals o reunions de Junta i de Seccions, feu el possible per assistir-hi. És important la comunicació entre els socis i les seccions... Segur que d'aquesta manera funcionarem més bé i ens coneixem millor.

Penseu que els Lluïsos és cosa i CASA de tots!

La Junta

UN TOC D'ATENCIÓ

Els Lluïsos és una entitat, una casa, un lloc on fan activitats els socis de les seves diverses seccions. Cada secció té activitats i horaris propis. Cada secció ocupa uns espais de la casa que ha de compartir amb altres seccions: les sales, l'escenari del teatre, el bar... Per això, és molt convenient que qualsevol **canvi** en les **activitats** i en els **horaris** sigui comunicat com més

aviat millor a en **Francesc Coma**, que és l'encarregat de fer el seguiment dels actes i espais de la Casa.

És un toc d'atenció molt important per al bon funcionament dels Lluïsos. També és molt important que, en benefici dels altres companys, deixem les sales, l'escenari i altres dependències, quan acabem l'activitat corresponent, en perfecte ordre i netedat com ens agradaria trobar-ho a nosaltres. Oi que ho farem?

Festa Major d'Horta 2000

Durant la passada Festa Major, els dels Lluïsos d'Horta no ens hem estat plegats de mans. Així, el dissabte dia 9 de setembre, els de la Vocalia d'Animació Infantil juntament amb el grup escènic, iniciarem la Festa Major amb un taller de maquillatge i berenar a la plaça Eivissa, que s'allargà des de les cinc de la tarda fins a quarts de vuit, pintant criatures sense parar. També participarem en la cervavila amb la Cucafera Lluïsa.

Aquest any, el pregó de la Festa Major, el varem avançar al dissabte en lloc del diumenge. La Roser Capdevila ens va dibuixar el nostre patró Sant Gaudenci i la parella de "picoletos" vigilants. Després del pregó, gaudírem d'unes grans ballarines, una pianista i una soprano. Malauradament, la Rosa Maria Galindo i Solé no va poder actuar per malaltia. Esperem que es recuperi aviat. Tot seguit, començà el primer concert de la festa, amb els Dos por Dos, que varen estar tocant fins a altes hores de la matinada.

Diumenge 10 de setembre: són les nou del matí, els de la Comissió de Festes ja fa hores que carreguem taules i cadires quan comencem a sentir les primeres trabucades: són els d'en Perot Rocaguinarda i els Diables del Carmel i Banyetes d'Horta.

A les deu comencem la xocolatada a la plaça Eivissa. En fem prop de trenta litres i com que n'ha sobrat una mica, la portem al convent de les monges del carrer Salses.

Mitja hora més tard, l'avinguda de l'Estatut s'omple de puntaires i pintors.

A la plaça Bacardí, el nostre grup d'Escacs Peona i Peó comencen la tercera festa dels escacs, simultànies amb diverses campiones de Catalunya, escacs gegants, etc.

Mentrestant, a l'església, comença la missa de Festa Major. A la plaça Eivissa la cobla ja està afinant els instruments i els **sardanistes** esmolant les espadanyes.

Als Lluïsos rebem la visita de les autoritats i l'agent de la Guàrdia Urbana de Barcelona que, tot preocupat, pregunta si dilluns han de tallar l'Avinguda de l'Estatut

Sardanes a la plaça Eivissa. Foto Jaume Puig.

Repartiment de premis del concurs fotogràfic.
Foto Francis Pàez.

per disputar el Gran Prix Scalèxtric.

Ens disposem a lliurar els premis del XXXVIII **Concurs Nacional de Fotografia**, trofeu Lliri de Sant Lluís. D'acord amb l'acta del jurat (Jaume Bagué, de l'A.F. de Catalunya; i Joan Guirado i Joan Sancho, de l'A.F. Sant Joan Baptista), les obres presentades (i acceptades) foren 227. I els premiats:

Premi d'honor, a Vicente Peiró Asensio, de Logroño; 1r premi, a Luis Leandro Serrano, de Cornellà; 2n premi, a Moisés Serra Martí, de Sabadell; 3r premi, a José Manuel Miguez, de La Línea.

Primer premi social, a Carme Ballester Piqué; 2n premi social, a Jaume Caminal Serret; 3r premi social, a Francisco José Pàez Ojeda.

S'inaugura l'**exposició de pintura** dels pintors de la Casa que és admirada per les autoritats i per tots els visitants. *(Vegeu la foto de la pàg. 5.)*

A la plaça Santes Creus, els tabalers del Guinardó inicien la sessió de percussió amb un ritme i una marxeta que s'enganxa al cos. A la tarda, comencem amb els problemes de logística, el punt de llum de la plaça Bacardí brilla per la seva absència, els de la Cia Pengim Penjam, van muntant l'escenari mentre jo truco a l'empresa encarregada de la il·luminació i en deu minuts, arriba una brigada i ens solventen el problema. Per motius aliens a l'empresa, en lloc de representar l'actuació prevista, n'escenifiquen una altra. El nombrós públic assistent no nota la diferència i la quixalla disfruta d'allò més amb les històries del **Guinyol**. *(Vegeu la fotografia de la portada.)*

A la nit, a la plaça de Santes Creus, comença el ball familiar de Festa Major a les instal·lacions de la Unió Esportiva d'Horta comença el sopar d'Entitats on ens esperen uns suculents plats i una estona de xerinxola amb l'orquestra Saoco.

Dilluns 11 de setembre: Iniciem la diada amb el quart **Gran Prix Scalextric** Túnel de la Rovira / Ronda de Dalt, que, malgrat les preocupacions de la Guàrdia Urbana, no es fa a l'Avinguda de l'Estatut sinó a la sala polivalent dels Lluïsos d'Horta. *(Foto de la pàg. 7.)* Per l'èxit de participació, ampliem el nombre de concursants i amb quinze minuts de retard segons l'horari previst, iniciem la competició. La pista, per primera vegada, no ha patit cap avaria de gravetat. Quan ens n'adonem, ja són gairebé les tres de la tarda i falten unes cinc curses

per acabar. Per sort, els que queden són grandets i es poden esperar per dinar. Les finals, hem decidit fer-les a la tarda. Els quatre finalistes són: Carlos Palmero, Joan Ramon Hernandez, Juanki i ... Mentrestant, a la plaça Santes Creus, ha començat el ball de Bastons patrocinat pel comerciants d'Horta Centre.

Exposició de pintures. Foto Jaume Puig.

Són prop de dos quarts de cinc de la tarda i els titelles el Forat del Niu, ja han arribat. Ens dirigim cap al parc de la Unitat, mentre ells munten, jo jugo al golf amb un pal i les cagades de gos que hi ha al parc. Als volts de tres quarts de sis, comencen a aparèixer els primers espectadors. Com que fa sol, s'asseuen a l'ombra a una distància considerable de l'escenari. En iniciar-se l'obra, el parc és ple de gom a gom. Per l'escenari, desfilen tot d'animalons i expliquen les aventures i desventures d'en Piü, un ocellet que ha caigut del niu. Poc abans d'acabar-se la representació, es produeix una petita invasió de nens i nenes a l'escenari. Per sort, l'obra s'acaba bé i no hem de patir cap escena de pànic.

A les vuit del vespre, comencem les finals del quart Gran Prix Scalèxtric Túnel de la Rovira / Ronda de Dalt. Com que tothom vol córrer amb el mateix cotxe, decidim que es corri pel carril interior amb un, i l'exterior amb un altre; les curses són d'una.

A la nit, el grup de Pa amb Tomàquet del Foment Hortenc ens delecten amb un recull dels millors balls i números "Pa amb Tomàquet 2000".

Dimarts 12 de setembre: Iniciem la tarda amb una xocolatada patrocinada el Restaurant Sant Fost. A les sis, els esplais Tonxuè i Sant Joan d'Horta, comencen els tallers de màscares, tatuatges i maquillatge a la plaça Bacardí. (*Foto de la pàg. 6.*) Les cues de nens i nenes, són inacabables. A les vuit del vespre, donem per acabada l'activitat.

A les set, a la plaça Santes Creus, han començat les Havaneres i els voluntaris de l'Ateneu Hortenc preparen el Cremat. Per sort, aquest any no ha plogut i la gent ha gaudit d'un bon espectacle.

Dimecres 13 de setembre: Ara toca el torn als de l'esplai Isard Flor de Neu, que han preparat un seguit d'activitats destinades als més menuts; hi ha de tot, xanques, escuradents gegants, etc.

A les vuit comença a la plaça Santes Creus el concert de música Celta, quin ritme quines gaites més harmonioses que sonen! La gent gaudeix de l'espectacle.

Dijous 14 de setembre: plaça Bacardí, són dos quarts de cinc de la tarda; els pallassos ja han arribat, i el punt de llum segueix sense aparèixer. Torno a telefonar a l'empresa i, al cap de mitja hora, arriba una brigada que en cinc minuts instal·len el torpedó. Ja tenim llum! La plaça, com sempre, s'omple de mainada i acompanyants que disfruten amb l'actuació dels 3 Quarts de 15.

Mentrestant, a l'escola Mare Nostrum, comença la festa per a la gent gran i, a la plaça Santes Creus, els de la vocalia de discapacitats de l'associació de veïns del barri d'Horta, representen un espectacle musical. Acabat aquest, és el torn del Grup Poètic Fina Palma, que duen a terme un recital de Poesia. A les vuit, comença al C/ Sanpere i Miquel el concert de Cant Coral a càrrec del Grup Coral Horta, on es serveixen carquinyolis i vi bo.

A les deu de la nit, arriba el torn d'actuar als *teatreros* de la Casa. Primer, el del Grup de Teatre l'Auca interpreten *El cerrojazo*, dels germans Álvarez Quintero. En acabat, arriba el torn als del Grup Escènic dels Lluïsos d'Horta que representen fragments de *Anda mi madre*, de Juan José Alonso Millán. El públic ha disfrutat amb els comentaris i situacions de les obres. (Foto de la pàg. 8.)

Taller de màscares a la plaça Bacardí.
Foto Francis Páez.

Divendres 15 de setembre: Iniciem aquest divendres, amb la festa al restaurant Can Cortada, on l'animador Rahmon Roma torna a fer cantar i ballar a menuts i grans i els membres dels esplais Tonxuè i Sant Joan d'Horta segueixen maquillant a tothom que ho demana.

A la plaça Santes Creus, en Toni Fabregat ens ha fet moure per la solidaritat. Al mateix lloc, ja consolidada del tot, té lloc la botifarrada popular amb seques. Aquest any les monges del carrer Salses s'han quedat sense, ja que ho hem venut tot: 300 botifarres i 30 quilos de mongetes. Els cantautors tenien un cigarret a la mà i l'altre mà a la cintura. L'orquestra Delirio Cubano ens ha fet ballar al ritme de salsa.

I, davant de casa nostra, el jovent movia l'esquelet amb el concert de rock.

Dissabte 16 de setembre: Iniciem l'últim dissabte amb una exposició al Centre de Serveis Personals de la pla-

ça Santes Creus, la fira popular a la plaça Eivissa, amb la caravana per la pau al Sàhara.

Els del Tennis Taula, organitzen el quart campionat a la plaça Baccardí. L'Agrupament Escolta Sant Francesc Xavier, organitza el concurs de pintura infantil.

A la tarda, els comerciants del Cor d'Horta organitzen un concurs de *Karaoke*. Esta-

va previst fer-lo a la plaça Eivissa, però, com que hi havia la fira, ho han celebrat a la plaça Santes Creus. Acte seguit, presenten la pàgina web del barri.

I al nostre carrer, té lloc la festa més esperada de la Festa Major d'Horta 2000: **la gran festa al carrer** (foto de la pàg. 9.) patrocinada per l'associació de Botiguers Eix Feliu i Codina. En aquest esdeveniment, hi han participat gairebé totes les seccions dels Lluïsos d'Horta, el Tennis Taula amb una exhibició, l'Esbart Infantil amb danses populars, els Peona i Peó amb un enfrontament contra un Club de Sant Andreu i simultànies contra una campiona de Catalunya, membres de la Vocalia d'Animació Infantil i del Grup Escènic maquillant nens i nenes. En definitiva un èxit de participació i organització dels Botiguers. S'agraeix la col·laboració de l'Agrupament Escolta Sir Alexander Fleming muntant el Rèpel i de totes les persones i "personos" que han treballat de valent amb la festa.

A les nou estava previst que comencés el Correfoc, un dels actes més exitosos de la Festa Major d'Horta 2000, però sembla ser que la colla convidada han patit algun problema amb el transport que els traslladava de l'Albera (La Jonquera) fins a Barna. Es veu que el tren s'ha incendiat (no sabem si és que es van posar a provar el material pirotècnic o què ha passat), total que, amb mitja hora de retard més o menys, iniciem l'itinerari previst. La gentada que hi ha és impressionant, els Diables i els Banyetes s'ho passen d'allò més bé amb el públic que fa barrera i no els deixa avançar. Els Dracs escupen foc pels queixals. En definitiva, un acte que val la pena conservar i mimar.

Amb tot això, la Unió Atlètica d'Horta, es munta el seu ball particular. A la plaça Santes Creus, el Centre Cívic Matas i Ramis organitza una *Happening* nocturna on la llum, el so i el color són els protagonistes.

Al carrer Carles Collet, comença la "Nit Rociera", aquest any no hi ha cap malentès ni errada i tot va com una seda.

Campionat d'Scalextric als Lluïsos.

Foto Francis Pàez.

A la plaça Santes Creus, comença el concert multicultural, mentre al bar Quimet, per la seva banda, actuen El Auanpohr Band que porten un ritme impressionant.

Diumenge 17 de setembre: Iniciem l'últim dia amb la cursa Ciclista Popular pels Mistos.

A la plaça Bacardí comencen els jocs amb patins. Al pati del Cau l'Agrupament Escolta Sir Alexander Fleming, prepara una sessió de Ràpel.

I a l'escola Mare Nostrum, el Club de Bitlles Siuranenc d'Horta, organitza el sisè campionat de Bitlles Catalanes Vila d'Horta. Un total de divuit equips vinguts d'arreu de Barcelona, pugnem pel trofeu. En la classificació individual, han de desempatar tres jugadors que han fet 82 punts, acaba guanyant la més petita de tots, en la d'equips, un del Club de Bitlles Siuranenc d'Horta i un equip del Coop desempaten pel tercer i quart lloc, el Siuranenc guanya el desempat. Acabat el torneig, baixem als Lluïsos per fer el vermut oficial.

A les dues, l'avinguda de l'Estatut ja és plena de gent fent cua per agafar

Teatre a la plaça Bacardí. Foto Daniel Comas.

taula per gaudir de l'arrossada popular. Aquest any també ens cauen quatre gotes i tots patim pels focs. Afortunadament, no és com l'any passat.

Acabat l'arròs, vaig cap a la plaça Bacardí on el grup d'animació infantil Pentina el Gat ja han arribat i estan descarregant les dues furgonetes, el torpedó segueix al seu lloc i tot va com una seda. A les sis la plaça és plena de gent i comencem l'actuació. Quina marxa, quin ritme, que bé que sonen, i com fan ballar al públic! Plouen rotllos de paper higiènic (sense gastar) i dos sacs de confetti que deixen la plaça inundada de paperets, sense adonar-nos-en. Ha passat una hora i quart i el grup s'acomiada, ha tocat tan bé, que els de la Vocalia d'Animació Infantil ja els hem fixtat per les Festes de Sant Lluís de l'any que ve.

Són les nou de la nit. Els d'Atabalament esperen a la plaça Santes Creus per començar la Tamborinada. Decidim retardar la sortida un quart d'hora. La gent està esperant. A dos quarts, comencen a tocar, sembla que el timbal del Timbaler del Bruc ressoni pel barri! Iniciem el recorregut, pujant Horta amunt, la gent ens segueix, els tamborilers suen i disfruten tocant. Ens anem acostant a l'Avinguda de l'Estatut i la quantitat de gent que ens segueix és impressionant!

El carrer Pere Pau és ple d'una punta a l'altre, els timbals ressonen per tot arreu, una persiana, una tanca d'obres, una *valla* publicitària, senyals de trànsit, la gent riu i gaudeix de l'espectacle. Ja hem arribat on es fan els focs. Mentre esperem que apaguin els llums, els tabalers segueixen tocant, ens posem d'acord i, a un senyal d'ells, encenem l'últim avís, tal com ressonen els timbals, peta el cohet, s'apaguen els llums i comença l'impressionant castell de focs. Comencem a sentir els "ooohs" d'emoció de la gent, el temps va passant i la pólvora va cremant, la traca final és impressionant i amb els aplaudiments, els tabalers tornen a tocar!

Ha estat una setmana molt dura, plena de nervis, presses i maldecaps, però ha valgut la pena de viure-la!

Fins al proper BUTLLETÍ dels Lluïsos d'Horta, aprofitem l'ocasió per anunciar que la temporada de la Vocalia d'Animació Infantil comença el diumenge 29 d'octubre amb l'obra de teatre *La Princesa i el Pèssol* de la companyia Dreams Teatre. Us hi esperem a tots.

Pere Solé i Serra

**Festa al Carrer Feliu i Codina.
Foto Francis Páez.**

París, Bruges, Gant, Disneyland...

Aquest estiu sí que hem fet un viatge de debò!

El dia 1 d'agost vam sortir del Centre Parroquial 45 persones a passar deu dies a París. Sí, sí: a París de la França. Oh! la la!

Després de tota una nit a l'autocar, vam arribar a la capital francesa sans i estalvis, disposats a conquerir París.

Van ser uns dies de no parar, amunt i avall, a peu i amb metro, visitant palaus, jardins, museus, parcs, tombes, monuments, places i carrers i tot el que hi havia per veure.

També es van fer sortides a Bruges i Gant (Bèlgica), als castells del Loira i a la Disneylàndia francesa, on vam disfrutar com criatures.

Ens ho vam passar d'allò més bé. La residència de l'Aliança Francesa on ens allotjàvem era neta i confortable; el menjar era bo i abundant, sempre comptant els punts per dinar; si en sobraven, et donaven una xupa-xup. Els guies i el xofer, molt amables, ens van acompanyar sempre i ens van donar tota mena d'explicacions.

Vam tornar a casa una mica cansats, però molt contents de tot el que havíem vist i amb ganes de fer l'any que ve una sortida semblant.

Oi que en la foto feta a París vam quedar molt macos?

Maria Franquesa

Mariàngels Cosculluela i Pérez

Sòcia número 69 — Nascuda el 13/8/1955

La Mariàngels és una noia que sempre té la rialla als llavis. És súper activa i parla un català amb resonàncies de les terres veïnes d'Osca: Monzón, la seva segona pàtria, segons ens ha confessat. És la terra del seu pare on ella ha passat tres quartes parts de la seva infantesa i joventut.

Mariàngels. — Som set germans: jo, la gran, en Ricard, que va morir als tres anys i mig, l'Àngel, en Ferran, la Cèlia, l'Albert i l'Esther.

Dora. — *Em sembla recordar el tràgic accident del teu germà Ricard, tots els socis actius dels Lluïsos, amics dels vostres pares, en van tenir una gran pena...*

Mariàngels. — ... i ens van fer molta companyia i ens ajudaren a fer més tolerable el dolor. Jo, que en aquells moments acabava de complir els cinc anys, em vaig sentir molt afectada, tant, que ha marcat tota la meua vida.

Dora. — *Vols explicar-nos què va passar? Si no en vols parlar, ho deixem...*

Mariàngels. — No, noi Puc fer-ho. Estàvem a casa tots els "crios" banyant-nos en una piscina de goma que el pare ens havia preparat al pati. Van trucar a la porta. La mare va anar a obrir. En Ricard la seguia. Va veure la tele, l'aparell que feia pocs dies presidia el nostre menjador, la gran novetat, i se li va acudir agafar l'endoll i estirar-lo, segurament amb intenció de fer funcionar aquella caixa màgica. Va estrebar i s'ho va acostar al pit. Va rebre una descàrrega elèctrica que el deixà mort a l'acte. Ni la mare, ni jo que corrim cap al nen, vam poder evitar la catàstrofe. He dit que aquest fet m'ha marcat per sempre, perquè, als cinc anys veure la Mort cara a cara, és traumàtic. Vaig saber tan aviat que la Vida és fugissera, insegura... que cal aprofitar-la al màxim mentre la tenim, que cal viure-la a "tope" i estimar-la!

Dora. — *Et comprenc. Una reacció molt positiva, la teua! La Mariàngels actual és fruit d'aquesta mentalitat, fidel als seus propòsits, per això riu sempre! Però fem marxa enrere i parla'ns de la teua infantesa i el teu vinculament amb els Lluïsos.*

Mariàngels. — Nosaltres vivíem al carrer Serrallonga i pertanyíem a la parròquia de Santa Teresa on el pare col·laborava regularment. Es va integrar en el moviment cursillista que en deien "De Colores" i va començar a col·laborar també a la Parròquia d'Horta, on va fer molts bons amics. En el moment desgraciat

1957.

Quan tenia un any i mig.

Això una i altra vegada, "a lo loco", mentre el pare xerrava amb els amics. Quan passàvem pel bar, naturalment, ensopegàvem amb tot aquell que trobàvem pel mig, normalment la colla de joves: Ramon Mari, Joan Miralles, Joan Enric Montañés, Fina Aragall, Tilde Solé... i una bona colla més. Sempre fèiem saltar algun got o bossa de patates i rebíem força bronques. Un dels que més m'esbroncava era en Ramon. (Qui ho havia de dir que anys més tard seria el meu marit!) De vegades, algú li deia al pare: "Coscu! Vigila els teus fills!" I ell contestava: "Jo no tinc fills, tinc Vikingos!". Ja esbravats, cap a casa a dinar, i a la tarda, el pare omplia el cotxe de "Vikingos" i cap als Lluïsos a veure cinema, les dues sessions seguides. Ens ho empassàvem tot! A la mitja part, tornàvem a jugar a "tocar i parar" espantant en Josep Forn, que ens temia. Mentrestant, els pares es quedaven a casa, ben descansats, pobres!

Dora. — *Però et vas començar a fer gran i posares seny.*

Mariàngels. — Als set anys vaig començar a integrar-me a l'Esplai. En recordo una història del primer campament...

Dora. — *Explica-la. T'escoltem.*

Mariàngels. — Vaig anar a Vilada, a la casa de Colònies. Teníem de monitores la Neus Llorca i la Montserrat Homar. A la nit, com era d'esperar, hi havia xivarri; costava molt fer-nos dormir. Ens cridaren l'atenció i jo, que no sé com me les manegava, però sempre em feia notar, vaig ser el cap de turc castigat. "*Ja pots agafar el sac i anar a dormir sota les estrelles*", em van dir. Jo, molt obediència i gens avergonyida, vaig fer el que em manaven. Vaig veure que allà fora, tota sola, no hi estaria gens bé. Vaig veure la caseta dels safarejos i m'hi vaig entaforar. Estirada sota un safareig i ben tapada amb el sac, em vaig adormir en dos minuts, com un tronc. Les monitorees, passat deu minuts de l'ordre de càstig, sortiren a rescatar-me. Van quedar aterrides en no trobar-me per enlloc. I si havia caigut al riu? I si m'havia ficat al bosc i ara anava perduda per la muntanya? S'organitzà una expedició de recerca amb llums, xiulets i crits. Jo no sentia res. Després de quasi tres hores, algú em va descobrir dintre el cobert dels safarejos. Per fi pogué descansar tothom! La Neus Llorca, cada vegada que em troba pel carrer, encara m'ha de recordar la por terrible que li vaig fer passar, ja que se sentia responsable de la meua aparent pèrdua.

Dora. — *Pobres monitores! Quina manera de patir! Tu, amb els anys, també vas ser monitora i ho comprens, oi?*

Mariàngels. — És un treball de molta responsabilitat que mai no és prou valorat. Jo vaig estar en el grup de Colònies fins als 18 anys, que ja feia de Monitora, com has remarcat. Vaig viure, durant dos anys, una experiència enriquidora treballant al costat de la Montserrat Conesa al barri de la Font del Gos entre les famílies més pobres i marginades. Jo estava disposada a "donar" i vaig "rebre" molt més a canvi. Vull dir que jo, en principi, anava amb plan de "salvadora", de "prepotent" i em van acceptar tan bé, que sense jo adonar-me'n, m'ensenyaren a no creure'm superior i a saber valorar les persones pel que són i no pel que tenen.

Dora. — *Aquesta Mariàngels sap viure la vida, ja ho crec que en sap! Tornem als Lluïsos. Has fet teatre? (No sé pas què pensa, però riu.)*

Mariàngels. — Una festa de Sant Lluís vam col·laborar una colla de Colònies a les ordres d'en Llibina, no sé si el Pep o el Lluís. Representàvem els quatre elements: terra, aigua, aire i foc. Jo actuava en el grup del foc: era la Flama principal i al meu entorn hi havia les flametes. Només havíem de gesticular en el moment precís que la poesia que algú anava recitant ho indicava. Se'ns donaren les advertències pertinents i fèrem els assajos corresponents. El dia de l'obra jo estava tan nerviosa que no sentia la poesia ni les ordres de ningú. Jo sabia que mentre tingués el focus gran sobre meu havia d'anar gesticulant com si fos una flama viva. Com que el focus no s'apagava, jo no em movia del meu lloc per més que uns m'empenyien i altres m'escridassaven. Resultat: tot es va desintegrar perquè ja no hi havia ritme entre paraula i gest. El públic va riure molt però en Llibina tenia ganes d'escanyar-me. La meva segona actuació, a les ordres de l'Armand Calafell, quan ja era una noia de divuit anys, també va ser desastrosa. Era l'assaig general d'*El enemigo del pueblo*, tots amb vestits, tot molt formal. Jo m'havia rentat el cap i portava els cabells ben remullats. Em vaig posar una tovallola com a turbant per no tacar el vestit i vaig sortir a fer de "poble". L'Armand, quan va veure aquell turbant que desentonava amb l'escena a representar, em va cridar l'atenció i vaig ser la causa que es trenqués el bon ritme de la comèdia. Sort que era l'assaig general! L'endemà, però, tothom es ficava amb el meu turbant i em vaig sentir molt avergonyida. Ja no he sortit més a fer comèdia.

Dora. — *Haurem de dir a l'Armand que et demani perdó públicament a fi de regenerar-te i destraumatitzar-te. Recordes l'època del cine fòrum? Tu corries pels Llu-*

1972. Als disset anys, quan es colava als cine-fòrum i no entenia de què es parlava.

isos, si no estic mal informada...

Mariàngels. — Jo encara era una cria de quinze o setze anys, però, com que ja estava molt desenvolupada i era alta, em "colava" amb els majors d'edat. Veia les pel·lícules i després escoltava els fòrums que em deixaven bocabadada. Jo no entenia res del que exposaven els grans. Tots havien "vist" en la pel·lícula unes segones intencions que per a mi eren visions. Són experiències que m'han ajudat a fer-me gran, a "madurar"...

Dora. — *I la Mariàngels es fa gran i ja quasi no la veiem més pels Lluïsos...*

Mariàngels. — Em vaig casar i estudiava, estava fent la carrera de dret. Però es va morir el pare, tan sobtadament! Havíem d'ajudar la mare amb tota la colla de germans que encara estaven en edat escolar. Vaig deixar els estudis i vaig integrar-me al món del treball al costat del meu marit, en Ramon, i entre uns i altres ens en vàrem sortir. Vàrem tenir un fill, en Sergi, que ara té 22 anys. Quan l'economia domèstica es va estabilitzar vaig tornar a estudiar, però ja no m'interessava la carrera de dret i vaig fer teologia, una diplomatura al Seminari de Barcelona. Després vaig fer un post-grau de gerontologia psicosocial. Aquestes dues vessants humanes i espirituals són les tasques que avui dia omplen de sentit la meua vida, a part del treball i la família.

Dora. — *A tu el que t'agrada és la pluralitat.*

Mariàngels. — Això és: al matí sóc "ejectiva" i a la tarda sóc "ejectada" per les jerarquies eclesials.

Dora. — *Per què dius això?*

Mariàngels. — Pertanyo al col·lectiu de Dones en l'Església. Fem classes de bíblia en la perspectiva feminista, perquè la veu de la dona ha estat silenciada durant els 2000 anys de vida de l'Església. Busquem la paritat. Fem dues escoles de teologia; una a l'estiu i una altra a la tardor, a part de conferències a qualsevol lloc del país. Tenim llibres editats. Hem fet Congressos Internacionals amb les principals teòlogues del món. Som membres del Fòrum Ecumènic de Dones Cristianes d'Europa (KEK); de la Federació Catalana d'ONG dels Drets Humans; del Consell Nacional de Dones de Catalunya; del Moviment Internacional "Som Església". Hem estat a Nova York a la ONU, preparant BEIJING+5, i a Grècia en el Fòrum Ecumènic. A nivell de gerontologia, faig conferències en "Casals" i centres, sobre el nou esdeveniment històric de la humanitat, del gran col·lectiu de les persones grans, reivindicant el seu paper en la societat, generant estratègies integradores, especialment per a les dones "*El sud de tots els Nords*".

Dora. — *Us adoneu com viu la vida la Mariàngels? Quan baixes la vista a Horta i als Lluïsos, com ens veus, què ens pots dir?*

Mariàngels. — Veig que es fan moltes activitats dintre dels Lluïsos, que hi ha un aire de frescor i de futur. Seguiu per aquest camí, tan integrats a la comunitat d'Horta, amb aquesta perspectiva creadora. Ah, encara que no vingui gaire, mai m'he desvinculat dels Lluïsos: per això continuo essent-ne sòcia!

Dora. — *Enhorabona! Amb el teu permís, adjuntarem en aquest BUTLLETÍ les "Benaurances en clau de Dona", que firmes tu mateixa, Mariàngels Cosculluela. (Vegi's la pàg. 15.) Esperem rebre més escrits teus. Et reservem un apartat.*

Dora Serra — 2/8/2000

Benaurances en clau de Dona

Endavant, les que aleneu humiliades,
perquè tenir coratge és desafiar el
fracàs i l'opressió!

La història us ha deixat en l'oblit i fet
agenolliar, però aixequem-vos de bell
nou!

No us doneu per vençudes i seguim
caminant!

Endavant les descoratjades per les
emocions i la por!

En la debilitat s'amaga
la força i és el principi
de la salvació.

L'èxit no consisteix en
triomfar, sinó en no
descoratjar-se.

Endavant les humils i
les manyagues!

Perquè l'amor de Déu
no és poderós, sinó
humil i dóna grandesa a
les petites coses.

Continueu sembrant
bondat, que fertilitza la
vida!

Endavant les que
ploreu, perquè sereu
consolades!

El vostre plor es
transforma en salms
quan treballem per al

Regne!

Ploreu, sí, però ploreu dempeus i
laborant!

Endavant les que teniu fam i set de
justícia,
perquè sereu sadollades!

Tot cercant la justícia, estimeu el
proïsme

i aquesta tasca omple la terra
d'esperança!

No us atureu i contribuïu a crear
humanitat!

Endavant les netes de cor perquè
veureu Déu,
buides de prejudicis i transmissores
de vida i joia!

Déu es trasllueix i manifesta en la
vostra gratuïtat;

el món s'il·lumina amb el vostre
afecte!

Endavant les misericordioses perquè
obtindeu misericòrdia!

Felices les que teniu
bon cor i sou sensibles
a les sofrències,

perquè us doneu en mil
bocins a la mida del ser
estimat!

La dinàmica de Déu és
amb vosaltres i
l'Univers somriu!

Endavant les artesanes
de pau, perquè sereu
nomenades filles de
Déu!

Les que teniu
desvetllada la tendresa,
les que repartiu

harmonia,
encomaneu l'esplendor

de la pregonesa i feu
present el Regne de
Déu!

Endavant quan us insultin, us
persegueixin i us acusin de maldats
per causa meua!

Alegreu-vos, perquè no sempre és
comprens allò que és extraordinari!

No desistiu! Aquell que us va escollir
no us abandonarà!

Endavant! Anuncieu l'evangeli del
Regne!

Mariàngels Cosculluela

Abril del 2000

Festival Internacional de Folklore Infantil

El passat mes de juliol, el nostre Esbart va participar, durant els dies 6 a 12, en el Festival Internacional de Folk Enfants que se celebrà a Sainte-Gemmes-sur-Loire, població de la Bretanya francesa propera a Angers, a l'est de Nantes i a l'oest de Tours.

Després d'uns quants mesos, l'Esbart Folklòric d'Horta va ser seleccionat entre diferents grups del nostre país, com a la resta d'Espanya, per representar-lo en dit Festival.

A partir del moment de ser aprovada la nostra candidatura (l'agost del 1999), hi hagué un sens fi de gestions que calgué fer per tal de fer arribar a bon port aquell macro-projecte.

Hores extres d'assajos, vestuari, preparació del viatge, estada dels acompanyants, finançament, assegurança de viatge, músics, etc.

Finalment, el 6 de juliol, a les 6 del matí, sortiem en un autocar tot ple: 30 nens (Grups Juvenil i Infantil) i 20 acompanyants, entre mestres, músics i pares.

Dins del conjunt, un grup molt especial: el dels músics-acordionistes. Quatre noies joves de Sabadell, dirigides per Raquel Prat, que, a més a més de ser una excel·lent acordionista, va tenir, durant tot el viatge, mostres d'atenció i simpatia amb tots els nens. (Ens va fer de cangur?)

Vam arribar a Sainte-Gemmes cap allà a les vuit del vespre i ens van fer una rebuda espectacular. Després de les salutacions pertinents, es va fer el

repartiment de nens per les cases de les amfitrions. Sainte-Gemmes-sur-Loire és una vila d'uns 5.000 habitants. Constituïda per xalets i cases baixes, conserva el seu encant típic de tots aquells paratges dedicats a l'activitat principal del cultiu de la flor i del raïm.

El Festival fou patrocinat per la CEE, àrea de Cultura, i tant la inauguració com la clausura tingueren el mateix to d'uns jocs olímpics. A més a més de Catalunya, hi havia representats tots els països de la CEE, amb un nivell espectacular impressionant.

Les actuacions se succeïen diàriament, tant al Polisportiu Municipal, com al carrer, a l'església, a la llar de vells, etc.

També hi hagué temps per fer turisme. Els organitzadors ens portaren al castell d'Angers, a la cova dels Troglodites i al molí de Sarre.

El comiat del darrer dia fou molt emocionant. Els representants de cada país cantaven i ballaven les seves cançons i danses típiques. En arrencar l'au-cocar per iniciar la tornada a Barcelona, les llàgrimes d'alguns es feien notar i an nus a la gola en pensar que bonic que havia estat tot plegat.

Des d'aquí, trametem de nou el nostre agraïment a totes les persones que van fer possible aital projecte. A tothom, gràcies.

Un nou projecte per a 2000-2001. La junta de l'Esbart Folkloric d'Horta va fer la primera reunió després de les vacances i va decidir engagar un ambició projecte que aglutini tots els grups actuals que formen l'Esbart, a fi i efecte de projectar un espectacle que impliqui en una sola dansa la participació de tots.

És una idea que desenvolupen diferents països i que al llarg de diversos Festivals Internacionals es constata que cada dia més es representen aquests muntatges.

Per a portar a terme aquest projecte ens cal gent de totes les edats, des de nens de 5 anys fins a persones adultes. L'objectiu seria, en principi, realitzar un intercanvi cultural amb algun grup d'una altra comunitat.

Francesc Penalba

TENNIS DE TAULA

Nova temporada

Estem a punt de començar una nova temporada, durant la qual comptarem amb els següents equips:

- Primera Nacional
- Segona Nacional
- Tercera Nacional
- Veterans de 1ª categoria
- Juvenil.

Durant la passada Festa Major d'Horta vam organitzar un torneig de ping-pong a la plaça Bacardí, amb la participació de 20 jugadors/es i amb la següent classificació final:

- 1er, Daniel Leiva;
- 2n, José Mora;
- 3r, Carlos Rubio;
- 4t, Alex Expósito.

Secció de Tennis Taula

Horta ja té Plaça de Nou

El propassat 18 de juny del 2000, a l'hortenca plaça de Santes Creus hi hagué una jornada castellera de gran interès.

Hi participaren els Castellers de Barcelona (que celebraven el seu 31è aniversari), els Xiquets de Terrassa i els Xics de Granollers.

Doncs bé, en aquesta jornada es va veure un castell de nou pisos: el 4 de 9 amb folre que els Xiquets de Terrassa van carregar i descarregar amb total seguretat, malgrat algun petit problema, solucionat per la valentia i veterania dels Xiquets.

Així, doncs, la plaça Santes Creus d'Horta és la segona plaça barcelonina a veure castells de 9 (la primera és la plaça de Sant Jaume), i, per tant, queda coronada com a Plaça de Nou. En tot Barcelona

només aquestes dues places han vist Castells de Nou! Tot un luxe!

Els Castellers de Barcelona, per la seva banda, van carregar el 2 de 8 amb folre com a millor actuació.

Val a dir que aquesta jornada va ser portada de la web de la CNN als Estats Units d'Amèrica en la seva edició per Internet com a la foto del dia.

Peu de la primera foto: *Castellers de Barcelona carregant el 2 de 8 amb folre.* —
Peu de la segona foto: *Castellers de Barcelona fent llenya del seu 2 de 8 amb folre.*

Text i fotografies: **Josep Magrans i Breu**

El regal de demanar un favor. Sembla estrany, però, moltes vegades, quan demanem un favor, fem que l'altre se senti útil i valorat; li demostrem confiança. Fem-ho amb delicadesa. I siguem agraïts, sense exagerar, amb naturalitat.

Una nova sòcia

Us presentem la nova veïna d'Horta, la Joana Magrans i Rimblas, que va néixer a Barcelona el dia 3 de febrer d'aquest any 2000.

Afiliada al Centre Parroquial d'Horta des d'aquell dia mateix, fou la segona sòcia dels nostres Lluïsos que es va inscriure a través d'Internet. Li tocà el número 1.070.

Forma la quarta generació consecutiva de socis i activistes del Centre després dels seus besavis (Miquel Magrans i Aragall/Maria Guillemi i Ustrell), dels seus avis (Josep Magrans i Guillemí/Maria Pilar Breu i Laga) i dels seus pares (Josep Magrans i Breu/Antònia Rimblas i Palacio), que han col·laborat i impulsat diverses activitats en el nostre Centre des dels seus orígens.

Fotografia feta per Josep Magrans i Breu, a la Val d'Aran l'agost del 2000.

Socis que ens han deixat

Soci núm. 728 — Enric Cantieri i Barrio-Canal, el desembre de 1998, als 19 anys.

Sòcia núm. 403 — Eulàlia Guiz i Mayol, el 6 de febrer de 1999, als 65 anys.

Soci núm. 13 — Josep Martí i Risco, el febrer de 1999, als 75 anys.

Soci núm. 5 — Antoni Caminal i Serret, el 12 de maig de 1999, als 79 anys.

Soci núm. 540 — Carles Sánchez i Cruz, el 13 d'agost de 1999, als 67 anys.

Sòcia núm. 424 — Ana Muñoz Aramburu, el 2 de setembre de 1999, als 86 anys.

Soci núm. 64 — Josep Clot i Puig, el 19 de desembre de 1999, als 47 anys.

Soci núm. 457 — Manel Gràcia i Raldà, el desembre de 1999, als 85 anys.

Soci núm. 127 — Ernest Salinas i Esforzado, el 7 de febrer del 2000, als 79 anys.

Soci núm. 9 — Jaume Oliva i Bernet, el 9 de febrer del 2000, als 89 anys.

Sòcia núm. 554 — Àngels Ballobar i Juvé, el 16 de febrer del 2000, als 72 anys.

Soci núm. 49 — Pere Framis i Gibert, el 9 d'abril del 2000, als 78 anys.

Secretaria del C.P.H.

Brava mar de tramuntana

Udola, mar ferotge, en aquesta hora!
Bramula, brava mar, crida ben fort!
Fueteja, sens pietat, les altes roques,
i torna-les a batre un altre cop!

Remou-te, mar feresta i embogida!
No paris ton deliri exacerbant!
Fes fora del teu fons l'ira exaltada,
la gran follia, immensa, escumejant!...

Mar fosc, enfellonit, tota la fúria
escup, des de l'entranya, sens parar!
Mossega, amb les dents blanques de l'escuma
el negre roc abrupte del penyal!

No paris, no et detinguis, crida, udola,
esglaiia les gavines... i els humans
que no coneixen prou aquesta rauxa
que et sobta i t'embogeix de tant en tant!

Segueix avant, mar brúfol, mar inhòspit,
foragitant la calma de l'entorn...;
fes de la pau daurada de la platja
la víctima sagnant del teu mal jorn!

Rebolca't, crida i salta, fueteja!
Bramula tant com vulguis, follament!
Rabeja't, espurneja, escup i xiscla
Fins a exhalar el teu últim mal intent!

Prò quan no puguis més i ja rendida
t'encalmis i et detinguis, poc a poc,
retorna a ser un espill, clara i tranquil·la,
emmirallant la gràcia d'aquest Port.

Joan Bartrolí i Bonany

*El Port de la Selva, agost de 1988,
en uns dies de tramuntana encesa.*

Pensem i calculem

QUANTS GERMANS TINC?

Pensa i escriu el nombre
de germans que tens (sense
comptar-te a tu);

Multipliqua-ho per 2;

Suma-hi 1;

Multipliqua-ho per 5;

Suma-hi el nombre de ger-
manes;

Resta'n 5.

Resultat: Les desenes cor-
responen als nois; les uni-
tats, a les noies.

Exemple: tens 4 germans i
2 germanes.

$4 \times 2 = 8 + 1 = 9 \times 5 = 45$
 $+ 2 = 47 - 5 = 42$: quatre
nois i dues noies.

QUANTS ANIMALS TINC A CASA?

Tots són gossos, menys
dos

Tots són gats, menys dos

Tots són lloros, menys dos
(1)

CALCULEU ELS DEU MINUTS PER
COURE UN OU (2)

Tinc un rellotge de sorra que
dura set minuts.

Un altre rellotge de sorra
que en dura quatre.

Total: onze minuts. Me'n
sobra un. Com fer-ho exacte?

Carmina

(1) i (2) *Vegeu les respos-
tes o solucions a aquests pro-
blemes a la pàg. 23 d'aquest
BUTLLETÍ.*

M'agraden les plantes (III)

De la meua afecció per la jardineria ja en vaig parlar, en aquest BUTLLETÍ, en el núm. 43, de març de 1995, i en el núm. 54, de desembre de 1997.

Les gardènies. Avui tractarem un mica de les gardènies.

El mes de juny és quan comencen a florir, abans de Sant Lluís. De les que jo tinc a casa, ja n'he collit més de cent flors. Aquestes plantes les vaig conèixer fa molts anys a casa meua. El meu pare i l'oncle Bartomeu n'eren uns entusiastes, de les gardènies.

És una mata de 90 cm, amb fullatge verd fosc que té llússor de cera, i amb flors blanques oloroses. És una planta ben coneguda i molt apreciada, però és difícil de cultivar-la amb èxit als interiors.

Les gardènies han d'estar a plena llum a l'estiu, però al resguard del sol directe, fins a principis de la tardor, i en un indret assolellat a l'hivern. La resta de l'any, a la penombra. Cal usar una barreja ben drenada, sense calç. Formada de parts iguals d'humus, de terra de jardí i de torba. Tota matèria animal o vegetal que mor es transforma en humus. El seu efecte sobre el sòl és molt beneficiós. Resulta, per tant, evident, que una de les principals tasques serà la d'incrementar la quantitat d'humus del sòl tant com sigui possible. Els terrenys que van des de l'argila més pesada fins a l'arena més pura poden millorar-se i convertir-se en fèrtils mitjançant la introducció de suficient humus.

Qualsevol matèria orgànica que s'introdueixi en el sòl produirà humus. Compost, adob verd, fems de granja, excrements humans, torba, residus vegetals: qualsevol cosa que hagi viscut pot tornar a viure. Si se l'enterra, es descompondrà donant humus. Si se la deixa a la superfície del sòl, es descompondrà també; els cucs la introduiran a la terra i produiran humus. La terra ha d'estar sempre humida i s'ha de regar amb aigua no calcària i càlida. Cal assegurar que la humitat de l'aire sigui adequada: el 40% aproximadament.

Adobeu una vegada al mes a la primavera i a la tardor amb un fertilitzant acid. No s'ha d'alimentar una vegada ja ha començat l'agost.

Ruixeu sovint el fullatge amb aigua tèbia per tal d'evitar la invasió dels àcars vermells. Pot ésser atacada per la mosca blanca. Jo, en aquest cas, planto en el test 2 o 3 grans d'all, i... oli en un llum! Aquest remei també serveix per a d'altres plantes que no siguin la gardènia.

Una vegada al mes banyeu bé la planta dintre un safareig o en un cubell.

Si la temperatura nocturna és superior a 21°C o inferior a 16°C, les ponceilles es poden malmetre o poden no obrir-se.

La propagació pot fer-se per esqueix a la primavera amb hormones d'arrelament. També poder provar el que jo vaig fer el setembre de l'any passat:

vaig plantar 6 flors amb una mica de tija, en testos de 12,5 cm, tapant cada flor amb un got. Hi vaig posar torba i terra volcànica en parts iguals i ho vaig regar bastant sovint. Me n'han viscut cinc.

Per tal d'estimular-ne la florida, riu-xeu sovint les plantes amb aigua tèbia.

Eviteu els corrents d'aire i les fluctuacions de temperatura, però feu que hi hagi sempre bona ventilació.

La poda s'ha de limitar al polit de les ramificacions seques.

Floreixen de principis de primavera fins a l'inici de la tardor.

Els més grans enemics són les gelades. Quan faci molt fred, poseu-hi palla i bosses de plàstic.

Quan les plantes són molt velles, amb freqüència deixen de florir. Aleshores és millor llençar-les. Pot servir en tot cas d'ajuda, barrejar una mica de carbó vegetal mòlt amb la terra del test.

Trasplantar cada dos o tres anys a la primavera.

Del gènere *gardènia* es coneixen les espècies: *G. citriodora*, *G. jasminoides*, *G. lucida*, *G. thunbergia*. Són de la família de les *Rubiàcies*. Són originàries d'Àsia i d'Àfrica del Sud.

Les *G. jasminoides*, que són les que tenim per aquí, procedeixen de la Xina.

Quan les *gardènies* estan florides, s'hauria d'evitar pulveritzar-les o riu-xar-les, ja que, si no, es poden formar taques d'aigua que enlletgeixen la planta.

La coloració grogosa de les fulles és deguda a una gran diferència entre la temperatura de l'aire i la del sòl o a un entollament del recipient. L'aigua de l'aixeta provoca aquest tipus de mal; per tant, no hauria d'usar-se ja des del principi.

Tenir cura de la *gardènia* exigeix una mica de delicadesa.

Joan Homar i Gibert

GASTRONOMIA

Indiot al whisky

Ingredientes: Un pavo de unos 3 kg / Una botella de whisky / Algunas tiras de panceta / Sal / Pimienta

Preparación: 1. Rellenar el pavo con la panceta, atarío, salpimentar y echarle un chorrito de aceite de oliva.

2. Precalentar el horno a 180 grados durante diez minutos

3. Servirse un vaso de whisky, bebérselo y mirar el horno con ojos ligeramente extraviados.

4. **Boner** el **terbostat** a 150 **grabbos** y **esberar beinte binutos**.
 5. Servirse **odro** vaso..., **odros** vasos...
 6. Al cabo de un **drato**, **ornir** el **abro** para **condrolar** y echar un **chodreton** de pavo al **güisquí** a uno **bisbo**.
 7. Darle la **buelta** al **babo** y **quebarse** la **ban**o al **cebrar** el **orrno**, **ibierdal**
 8. Intentar **sentarrse** en una **siilla** y **selbirrrse** unos **chupitos bientrrras** pasan unos **binutos**.
 9. Retirar el **babo** del **horrno** y **despuésss drecogerrrlo** del **ssuuelo** con un **drrrapo**, empujándolo a un **blato** bandeja o similar.
 10. Romperse la **crisma** al **resffalar** en la **grassa**.
 11. **Indendar lebandarrssse** sin soltar la **bodella** i **trasss indendarlo barias besses** decidir que en el **suelo** se está de **gojones**.
 12. **Abppurar** la **potella** y **adrrassstarse** a la **gama**. Dormirse.
- A la mañana siguiente, tomar abundante café para el inexplicable dolor de cabeza. Comerse el pavo frío con un cazo de mahonesa y el resto del día, dedicarlo a limpiar el estropicio organizado en la cocina.

Txef Pierre Man-Dukaire

EL MES DE SETEMBRE

El nom de setembre ens ve de *setember*, el setè mes del calendari romà i en el zodíac pertany al signe de Balances.

El setembre és el mes que fa de pont entre l'estiu i la tardor. El del retorn a la normalitat, la maldada torna a l'escola, i l'acabament dels horaris d'estiu.

Durant aquest mes té lloc també la collita d'un dels productes més emblemàtics del Mediterrani: el raïm. La verema, un dels esdeveniments que marquen el calendari agrícola, és el pretext per a la celebració d'un munt de festes i fires relacionades amb el vi i el cava.

Solucions als dos problemes del RACONET DEL SOCI INFANTIL:

(1) Tinc tres animals, un de cada.

(2) Abans d'encendre el foc, poso els dos rellotges de sorra cap per vall.

Quan s'acaben els 4 minuts del de 4, tombo el de 7, encenc el foc i descarto el rellotge de 4 minuts. Quan s'acaba, als 3 minuts, li dono la volta i espero fins als 7 minuts que té de durada. — Total : $3 + 7 = 10$ minuts.

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Direcció General d'Acció Cívica

Catalunya per la pau

2000 ANY INTERNACIONAL
DE LA CULTURA DE LA PAU

civisme
Catalunya
en acció

Per a més informació, podeu adreçar-vos a la
Direcció General d'Acció Cívica
del Departament de Benestar Social,
a l'Oficina de Benestar Social més propera,
trucar al 900 300 900 o bé per internet: <http://www.gencat.es>

Filotec, S.L. // Espplugues de Llobregat // D.L. B-12935-89